

Oponentský posudek na bakalářskou práci a koncert Jany Rambouskové

Téma: Rétorické figury a jejich význam v interpretaci barokní hudby.

Slečna Rambousková si vybrala zajímavé téma, které je přínosné pro mnoho hudebníků. Barokní hudba, interpretační přístup k ní, využití dobových nástrojů a způsob jejího provádění je v posledních letech často předmětem mnoha sporů. Byl jsem velice potěšen, že se tato práce dokázala vyhnout ideovým rozepřím, a je přínosná pro oba názorové tábory.

Práce je velice srozumitelná, předkládá zajímavé a přehledné tabulky o barokní symbolice tónin a intervalů. Hlavní bod (č. 5 v obsahu) představuje rétorické figury barokní éry. Notové ukázky jsou velmi vhodně vybrané a společně s přehledným slovním popisem zaručují snadné pochopení a srozumitelnost. Rozbor Bachova Preludia a Fugy dokazuje vynikající pochopení tématu a jeho převedení do praxe.

Text splňuje požadavky na vědeckou úroveň práce, zároveň je z něj ale cítit lidský rozměr. Je evidentní, že téma je autorce blízké a že její orientace v této problematice je na vysoké úrovni.

Práce slečny Jany Rambouskové je kvalitně napsaná, s dostatečným množstvím rozmanitých zdrojů a její přečtení je velice inspirující. Rozsahem i kvalitou naprosto splňuje zadání.

Navrhované ohodnocení: A

Posudek ke koncertu:

Absolventský koncert Jany Rambouskové se konal 19. 3. v Galerii HAMU. Program byl vybrán pestrý a z pohledu klavíristy náročný jak technicky, tak hudebně.

Čtyři Sonáty Domenica Scarlattiho (K87, K261, K141, K119) byly předneseny energicky, s přirozenou hudební inteligencí, citem pro vedení hlasů a stylově čistě. Drobné technické nedostatky v některých ozdobách a repetovaných tónech byly vyváženy zvukovou kultivovaností a rozmanitostí. Pro další práci na těchto Sonátách bych doporučil kvalitnější zvukové pojetí arpeggiováných akordů, které v Sonátě K141 působily na můj vkus tvrdším zvukem.

Sonáta b-moll Fryderyka Chopina patří k velice náročným dílům klavírního repertoáru a její zvládnutí je obtížné pro většinu klavíristů. Uspokojivý dojem jsem měl především z lyričtějších pasáží (například vedlejší téma první věty), dlouhé dramatické plochy v první větě byly bohužel tempově i zvukově opatrné. Tempo druhé věty bylo dle mého názoru také voleno spíše pomalejší, než odpovídá charakteru hudby. Musím ale ocenit zvukovou vynalézavost ve střední části této věty. Velice častým problémem při interpretaci třetí věty této Sonáty je nepřesný tečkovaný rytmus a zrychlování v taktech 15-18, což se do jisté míry stalo i slečně Rambouskové. Pro přehlednou interpretaci čtvrté věty bych byl pro decentnější pedalizaci, tady však může hrát roli velice náročná akustická povaha Galerie.

Klavírní kusy op. 52 Antonína Dvořáka (č. 1-4) po přestávce opět ukázaly sólistku ve výborné formě, tentokrát jsem kromě inteligentního vedení hlasů ocenil i přirozený cit pro frázování a vystižení charakterových nuancí jednotlivých kusů. Romantické vedení fráze zde bylo oproti Chopinově Sonátě mnohem přesvědčivější. Lyričtější poloha je dle mého názoru slečně Rambouskové výrazně bližší než dramatická. Například kus č. 2, Intermezzo, považuji za jeden z nejlepších momentů koncertu.

Suita pro dva klavíry č. 1, op. 5 Sergeje Rachmaninova ukázala Janu Rambouskovou jako citlivou komorní hráčku, která přirozenými pohyby, přehlednou agogikou a zvukovou přizpůsobivostí vytvářela příjemně inspirativní prostor pro svou spoluhráčku Noemi Koblischkovou. Přes několik drobných potíží v souhře se obě klavíristky přenesly s noblesou a celkový dojem byl velice přesvědčivý.

Hudební projev slečny Rambouskové je mi sympatický, koncert považuji za vydařený, jen u Chopinovy Sonáty bylo více hudebních i technických problémů, které mi nedovolují navrhnout nejlepší ohodnocení.

Navrhované ohodnocení: B

MgA Lukáš Klánský